

Kirje isäntäperheille

Hyvää alkanutta uutta vuotta 2025!

Numeroista pitävä vaihtarimme kertoi, että luku 2025 on matemaattisesti kiinnostava. Että siinä on *jotain erityistä*. Toivottavasti vuosi tuokin monia mukavia asioita itse kullekin, mitä ne sitten ovatkaan, hyviä numeroita tai muuta ainutlaatuista.

Meillä isäntäperhesyys oli superaktiivinen ja menikin sitä myöten vauhdilla. Syyslomalla ennätimme käydä jopa Eduskunnassa! Tallinnan vanhan kaupungin tunnelmaa päästiin myös ihailemaan. Yhteisiin menoihimme kuului paljon musiikkia, kulttuuria, taidetta, luontoelämyksiä, makukokemuksia. Revontulet kotitaivaalla yllättivät iloisesti.

Irene, 17, löysi itselleen sopivan lähiharrastuksen: naapurikorttelissahan kokoontuu kahdesti viikkoon kivikerho, sinne siis. Maanantaisin hopea- ja metallitöitä, torstaisin kivien hiontaa. Vaikuttavaa, miten hienoja koruja taitavissa käsissä syntyy!

Ruokavaliomme rikastui uusilla ihanilla makuelämyksillä. Sellaista se on, kun kotona asui italialaisen keittiön tuntija! Opimme yhtä sun toista. Voi-salviapasta tuli meille jäädäkseen. Yrttejä haluan kasvattaa kesällä itsekkin lisää. Toisaalta, suolasirotin sai nyt vaihtarin kotiinpaluun myötä lähteä ruokapöydästä, olemme itse tottuneet vähäsuolaiseen.

Semesteroppilaamme ohjelmassa oli myös Lapin matka, joka kuului olleen onnistunut. Tosin unet olivat jääneet vähiin...

Kuin loppurutistuksena teimme AFS:n sosiaaliseen mediaan kahden päivän takeoverin, jossa koko syyskausi laitettiin pakettiin. Mahdoitko nähdä? Tämä oli eräänlainen kuvalahja vaihtarille itselleen muistoksi myös. Oli hauskaa!

Tätä kirjoittaessani oma vaihtarimme oli parhaillaan palaamassa kotiin Veronaan, jossa aiomme jo tänä vuonna vieraila. Toivotamme nyt oikein hyvää kevätkautta jatkavien vaihtareitten koteihin: ilon ja onnistumisen hetkiä, ciao ciao/hei hei!

Helena Miikkulainen, Joensuu